

ningen af disse Ord, at det var et Fremshyn paa denne Sag, thi her er der netop Spørgsmaal, om Fædrelandet skal være frit, om danske Mænd skulle staa som fuldt frie Mænd. Det er det, han har set paa allerede dengang, og kan den Barme, som han har for denne Sag, bidrage til at smelte den Is, der ligger paa Fleres Hjertes, tror jeg, at det ærede Medlem vil have gjort sig i høieste Grad fortjent. Men skulde det ikke lykkes ham, skulde Sagens Henvisning til et Udvalg — man kan jo spore, at det skal finde Sted — ikke betyde Andet, end at ogsaa denne Sag skal visne, ja saa kan jeg forstaa, at det ærede Medlem, saaledes som han igaar fremsagde, at han vilde, indgiver sin Afstedsbegjæring som Bannerfører for det Parti, for hvilket han er Bannerfører. Sælskald er det mig klart, at skal Sagen visne, saa vil Fanen med den stolte Indskrift om den frie Jord i den frie Mands frie Haand ikke bære Seirens Mærke, men kun Dødens.

Mourad: Det ærede Medlem, der nu satte sig, har vist misforstaaet et Par Uttringer fra min Side. Erfaringen fra Shvaarskrigen har lært os Maaden, hvorpaa man sætter over fra Sjælland til Sjælland, nemlig ved at søge ind under den svenske Kyst og derfra gaa langs med Kysten ned til Sjælland. Der var ikke Tale om at gjøre Landgang og blive gjort til Krigsfanger. Det var paa ingen Maade Meningen. Det ærede Medlem har ogsaa misforstaaet de tre Lovforslag, hvis Niemed er udtrykt i Ordene: „Fri Jord i fri Mands frie Haand“. Disse Ord sigte ikke videre end til selve disse Loves Indhold. Jeg fandt mig foranlediget, da jeg skulde udtale mig om Forsvarsforholdene i det Hele, til ogsaa at tilføje det, som angik saavel Landkadetakademiet som Uddannelsen af Soldater. Hvorvidt min Fortid staar i Forhold dertil, skal jeg lade aldeles uomtalt her; jeg tilstaa, det staar temmelig dunkelt for mig selv. — Jeg har med stor Interesse hørt et Foredrag, der blev holdt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage). Han har jo en fængslende Tale, og man hører ham altid med stor Interesse; men jeg kan dog ikke anse det for Andet end som et — hvad skal jeg kalde det — et Misgreb, naar man vil gjøre denne Sag, Fædrelandets Forsvarssag, afhængig af Regjeringens udenlandske Politik, og at man først vil have Oplysning om Regjeringens udenlandske Politik, inden man mener, at der skal tages Beslutning om Forsvarssagen. Jeg veed ikke, om det har været den ærede Talers Mening. Det kan ialtskald misforstaaes saaledes. Jeg bilder mig ind, at denne Sag maa behandles

aldeles selvstændig for sig uden Hensyn til de udenlandske Forhold og til Regjeringens Politik med Hensyn til dem. Særligt kan det gerne være, at det, som det ærede Medlem antydede, er rigtig. Sær naar dermed var forbundet Oplyselsen af den 5te Artikel i Pragerfreden, kunde den Politik, som han antydede, have noget meget Tiltalende. Men, mine Herrer, fordi man anser en Politik og Forbindelse for ønskelig, derfor er det paa ingen Maade sagt, at man opnaar den. Det forekommer mig, at, naar man betragter Sverigs Forhold til Norge, de to skandinaviske Broderrigers indbyrdes Forhold, og ser, hvor lidt det er lykkedes dem at smelte sammen, hvor mislykket de staa overfor hinanden, hvor løs Forbindelsen er, og at der ikke er Tale om, at de skulle smelte sammen til et eneste Folk som ellers, hvor saadanne Forbindelser have fundet Sted, vækkes der ikke liden Frygt for, at virkelig Tiden til, at Danmark skulde slutte sig til det skandinaviske Norden, skulde være kommen. Man overser heller ikke, at Sverig-Norge have en i een Henseende overordentlig fordelagtig Beliggenhed. De have en jordret Beliggenhed og ere i den Henseende ikke udsatte for store Farer. De geografiske Forhold ere meget lykkelige for Norge og Sverig. Denne Jordel gaar tabt ved en Forbindelse med os, hvis geografiske Forhold jo paa ingen Maade ere heldige. Selv naar der sad et Ministerium, som meget ønskede en Alliance med Norden, er det ikke sagt, at det kunde opnaas, og det er heller ikke sagt, at en Forbindelse med Syden vilde kunne opnaas; det er ikke givet. Jeg kjender ikke de Planer, som kunne næres mod Syd; men det er meget muligt, at det ikke der anses for ønskeligt. Overhovedet, naar der er Tale om Alliance, binde Nationerne sig ikke gjerne for en lang ukjendt Tid, for en lang Fremtid, og om de ogsaa binde sig, føle de sig ikke meget generede med Hensyn til at opfylde Forpligtelserne. Jeg tvivler egentlig om, at det vilde være selv en nok saa dygtig Regjering let at tilvejebringe Alliance. For saadanne smaa Lande som vort, der kun have Lidt at byde, vil det være forbundet med store Vanskeligheder. Små Lande maa finde sig i at leve uden saadanne Alliance, maa friste Tilværelsen saa godt de kunne. Holland har ikke saadanne Alliance, der sikker dets Tilværelse; Schweiz har ikke saadanne Alliance; ja, det har sin Neutralitet, men hvad vil det sige? Belgien heller ikke. Det var ønskeligt, om man kunde opnaa saadanne politiske Forbindelser, der kunde sikre Fremtiden; men jeg tror ikke, at det vil være rigtig nu at gjøre denne Sags Behandling